

unfoldingWord® Hebrew Bible

Joshua

Version 2.1.28

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-08-03Date:

2.1.28Version:

unfoldingWordPublished by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28Date:

2.7Version:

Door43Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons,<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivativeunfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 Internationalopenscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb>License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Joshua
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
5	Chapter 4
5	Chapter 5
6	Chapter 6
6	Chapter 7
7	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
9	Chapter 11
9	Chapter 12
10	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
11	Chapter 16
12	Chapter 17
12	Chapter 18
13	Chapter 19
13	Chapter 20
13	Chapter 21
14	Chapter 22
15	Chapter 23
15	Chapter 24
17	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Joshua

Chapter 1

¹ יהוָ אֱמֹר מִתְהַלֵּךְ מֹשֶׁה עָבֵד יְהוָ וַיֹּאמֶר יְהוָ אֶל־יְהוָשָׁע בֶּן־נֹנֵן מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֹא כָּרְבָּלָת:² מֹשֶׁה עָבֵד מִתְהַלֵּךְ קָרְבָּלָת לֹא כָּרְבָּלָת:³ כָּל־מִקְומָם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כְּלִיל־הָאָרֶץ בְּזֶבֶחַ וְתִמְנוֹ אֲשֶׁר דָּבָרְתִּי אֶל־מֹשֶׁה:⁴ מִמְּהֻמְדָרְבָּר וְהַלְבָנָן הָזֶה וְעַד־הַנֶּהָר הַגָּדוֹל נֶהָר־פְּרָת כָּל אֶרֶץ הַחַתִּים וְעַד־הַיָּם הַגָּדוֹל מִבּוֹא הַשְׁמֵשׁ יְהוָה גָּבוֹלָם:⁵ לֹא־יִתְצַבֵּא אִישׁ לְפָנֶיךָ כִּי חַיְךְ כָּאֵשׁ הַיְמִינִי עַמְּמַשְׁה אֲהֵיה עַלְמָן לֹא אֶרְפָּךְ וְלֹא אֶעֱזְבָּךְ:⁶ חַזְקָאָמֶץ כִּי אַתָּה תְּנַחַל אֶת־הָעָם הָזֶה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְוֹתָם לְתַתְּלֵת לְהָמָן:⁷ רַקְחַזְקָאָמֶץ מִמְּדָרְבָּר וְלֹא־לְמַעַן תִּשְׁמַר לְעַשְׂתָּה כְּלִיל־הָאָרֶץ בְּזֶבֶחַ וְתִמְנוֹ אֲשֶׁר־לְאַדְרָכָךְ וְאַזְנָבָךְ:⁸ לֹא־יִמּוֹשׁ סְפָר הַתּוֹרָה הָזֶה מִפְּרָקָד וְהַיִתְהַלֵּךְ בְּזֶבֶחַ וְתִמְנוֹ אֲשֶׁר־לְאַדְרָכָךְ וְאַזְנָבָךְ:⁹ הַלֹּא צִוְּתִיךְ חַזְקָאָמֶץ וְלֹא־תַּתְּחַתֵּת כִּי עַמְּמַךְ הָזֶה אֲלֹיְךְ בְּכָל אֲשֶׁר־תַּלְךְ:¹⁰ וַיֹּצֵא וַיֹּשַׁע אֶת־שְׁטָרָה הָעָם לְאָמָר:¹¹ עַבְנָו | בְּהַרְבָּה הַמְּפֻנָּה וְצֹו אֶת־הָעָם לֹאמֶר הַכְּנָנו לְכֶם צִדְקָה לֵי בָּעֵד | שְׁלַשֶּׁת יָמִים אַתְּמָה עַבְרָם אֶת־הַיְרָדֵן הָזֶה לְבָוא לְרִשְׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֲלֹיכֶם נָתַן לְכֶם לְרִשְׁתָה:¹² וְלֹא־אָבוֹנִי וְלֹא־גָדוֹל וְלֹחֶץ שְׁבַט הַמְנַשֶּׁה אָמָר וַיֹּשַׁע לְאָמָר:¹³ זָכוּ רְאֹת־הָקֶרֶב אֲשֶׁר־צָה אֶתְכֶם מִשְׁהָ עַבְדִּי הָזֶה לְאָמָר יְהוָה אֲלֹיכֶם מִנְמָן לְכֶם וְנָתַן לְכֶם צִדְקָה אֲתִיכָּה:¹⁴ נְשִׁיכָם טָפָקָם וּמְקַנְּיכָם | לְאָחִיכָם כָּכָם וּירְשָׁו גַּם־הַמָּה אֲתִיכָּה | הַיְרָדֵן וְאַתְּמָה תַּעֲבֹר חַמְלָיִם לְפָנֵי אֲחִיכָם כָּל גִּבְוֹרֵי הָחֵיל וְעַזְרָתָם אַתְּמָה:¹⁵ עַד אֲשֶׁר־יְהוָה | נָתַן לְכֶם מִשְׁהָ עַבְדִּיךְ אֲלֹיךְ כָּנְשָׁר־שְׁמָעָן אֶל־מֹשֶׁה כֵּן וְשָׁמָעָן אֶלְךָ רַק יְהוָה יְהוָה אֲלֹיכָם אֲשֶׁר־צִוִּיתָנוּ נָעָשָׂה וְאַל־כֵּל־אֲשֶׁר־תְּשִׁלְחָנוּ נָלֵךְ:¹⁶ כָּל אֲשֶׁר־שְׁמָעָן אֶל־מֹשֶׁה כֵּן וְשָׁמָעָן אֶלְךָ רַק יְהוָה יְהוָה אֲלֹיכָם נָמֵן כִּי־אָשֶׁר־צִוָּתָה:¹⁷ כָּל־אֲשֶׁר־יְמִרְאָה אֶת־פְּנֵי וְלֹא־יִשְׁמַע אֶת־דְּבָרָינוּ לְכָל אֲשֶׁר־תְּצִוָּנוּ יוֹמָת רַק חַזְקָאָמֶץ:

Chapter 2

¹ יְשַׁלֵּח יְהוָשָׁע־בֶּן־נֹנֵן מִקְרָבָשְׁטִים שְׁנִים־אַנְשִׁים מִרְגָּלִים חָרְשׁ לֹא־מִרְגָּל לְכָן רָאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחָוָן וְיְמִינָה וְיְשַׁבְּרוּשָׁמָה:² וַיֹּאמֶר לְמַלְךְ הַנְּהָאָלָנוּ בָּאָה הַלִּילָה מִבְנֵי יְשָׁרָאֵל לְחַפּוּ אֶת־הָאָרֶץ:³ וּשְׁלָוחַ מֶלֶךְ וְרִיחָוָן אֶל־רַחְבָּל לֹא־מִרְגָּל הָאָלָנוּ אֲלֹיְיכָם אֲלֹיְאָבָא לְבִיתְךָ לְחַפּוּ אֶת־כְּלִיל־הָאָרֶץ בָּאָוֹן:⁴ וְתַּקְהַח הַאֲשָׁה אֶת־שְׁנִי הָאָנָשִׁים וְתַּצְפְּנוּ וְתַּעֲמַר | כֵּן בָּאָוֹן הָאָנָשִׁים וְלֹא־דִּעְתֵּי מִאן הַמָּה:⁵ וַיֹּהֵי הַשָּׁעָר לְסִגּוֹר בְּחַשְׁרָךְ וְהָאָנָשִׁים יֵצְאְוּ לֹא־דִּעְתֵּי אֲنָה הַלֵּכוּ הָאָנָשִׁים רְדָפוּ מִהָּר אַחֲרֵיכֶם כִּי־תְּשִׁיגּוּם:⁶ וְהָיָה הַעַלְמָם הַגָּהָה וְתוֹטְמָנָה בְּפִשְׁתִּי הַעַז הַעֲרָכָת לְהָעָלָה:⁷ וְהָאָנָשִׁים רְדָפוּ אַחֲרֵיכֶם ذָרָךְ הַיְרָדֵן עַל הַפְּעָרָתָה וְהַשָּׁעָר סְגָרוּ אַחֲרֵיכֶם כִּי־צָאוּ הַרְצָפִים אֲחֲרֵיכֶם:⁸ וְהַמָּה טָרַם יַשְׁכַּבְנָו וְהָיא עַל־תְּהָלָה עַל־הַגָּג:⁹ וְתַּהֲמֵר אַחֲרֵיכֶם זָרָךְ הַיְרָדֵן כִּי־יָדַעַת כִּי־יָדַעַת יְהוָה לְכָן אֶת־הָאָרֶץ וְכִינְפָּלה אִמְתָּכָם עַל־�נוּ וְכֵן נְמַגֵּנוּ כְּלִישָׁבֵי הָאָרֶץ מִפְנִיכֶם:¹⁰ כִּי שָׁמְעָנוּ אֶת־אֲשֶׁר־הָבָוֵשׁ וְהָיא אֶת־יְמִינִי יְמִינָוּ מִפְנִיכֶם בְּצָאתְכֶם מִמְצָאים וְאֶשְׁר־עִשְׂתָם לְשָׁנִי מֶלֶךְ הָאָמָר | אֲשֶׁר־בָּעֵד יְהוָה עַד רָוח בָּאַישׁ מִפְנִיכֶם כִּי־יְהוָה אֲלֹהֵיכֶם הוּא אֶלְהֵיכֶם בְּשָׁמִים מִפְּנִים מִפְּנִים וְעַל־הָאָרֶץ מִתְהַלֵּךְ:¹¹ עַתְהָ הַשְׁבָּעָנוּ לְיְהוָה כִּי־עִשְׁתִּי עַמְּקָם חָסֵד וְעַשְׁתִּים גַּם־אִתְּמָתָם עַמְּבִית אָבִי חָסֵד וְגַתְתָּם לְיִאָתֵת אֶמְתָּת:¹² הַחִתְּמָת אֶת־אָבִי וְאֶת־אָמִוי וְאֶת־אָחָתִי וְאֶת־אָחוֹתִי¹³ וְאֶת־כֵּל־אֲשֶׁר־לְאַבְנָנוּ עַמְּדָנוּ מִקְרָבָשְׁטִים:¹⁴ וְתַּוְרַדְךְ בְּחַבְלָךְ בְּיַתְהָה בְּקָנְיוֹר הַחַמָּה וְבְחַמָּה הַיָּא יְשַׁבְּתָה:¹⁵ וְתַּאֲמֵר לְהַמְּה הַקָּרָה לְכָן פְּרִיעָגָנוּ בְּכָם הַרְדָּפִים חָסֵד וְאֶמְתָּת:¹⁶ וְתַּוְרַדְךְ בְּחַבְלָךְ שְׁלַשֶּׁת יָמִים עד שָׁוב הַחַדְלִים וְאַחֲרֵיכָם לְדָרְכָם:¹⁷ וְיֹאמְרוּ אֶלְיָה הָאָנָשִׁים נִקְמָתָנוּ מִשְׁבָּעָתָה הַזָּה אֲשֶׁר־הַשְּׁבָעָתָנוּ:¹⁸ הַגָּהָה אֲנָהָנוּ בָּאִים בָּאָרֶץ אֶת־תְּקֹנות חֹלוֹת הַשְׁנִי הַזָּה תַּקְשֵׁרְיָה בְּחַלוֹן אֲשֶׁר־הַרְדַּתָּנוּ בָּוּ וְאֶת־אָבִיךְ וְאֶת־אָמִיךְ וְאֶת־אָמִיר וְאֶת־כְּלִבְנִית אָבִיךְ תַּאֲסֵפְיָה אַלְיָה הַבִּתְהָה:¹⁹ וְהָיָה כָּל־אֲשֶׁר־יָצַא מְדָלְתִי בִּתְהָה | הַחֹזֶה דָּמוּ בְּרָאֵשׁ וְאֶנְחָנוּ נִקְמָתָנוּ כִּי־כָל אֲשֶׁר־יָהָה אַתְּמָת בְּבִתְהָה דָּמוּ בְּרָאֵשׁ תַּאֲסֵפְיָה:²⁰ וְאֶמְתָּת־תְּגִידִי אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהַיָּנוּ זֶה וְקִמְמָתָנוּ זֶה וְיֹאמְרוּ אֶל־יָדְבָרִים כְּלִיל־הָאָרֶץ וְתַּקְשֵׁר אֶת־תְּקֹנות הַשְׁנִי בְּחַלוֹן:²¹ וְיֹאמְרוּ אֶל־יָדְבָרִים כְּלִיל־הָאָרֶץ וְלֹא־מִצְאָה:²² וְלֹא־מִקְהָר וְיַבְאָו הַהָרָה וְיַשְׁבֵּו שְׁמַעְמַעְתִּים עַד־שְׁבָעָתִים וְיַבְקְשׁו אֶל־יָדְבָרִים כְּלִיל־הָאָרֶץ וְגַם־יִגְמְעָנוּ כְּלִישָׁבֵי הָאָרֶץ מִפְנִינוּ:

"strong= "H0269" x-morph= "He,Ncfpc:Sp1cs lemma= אֶחָזָות" 11:2:13

Chapter 3

וישכם והושע בברך וסעו מחתומים ובאו עד הירדן הוא וכל־בני ישראל וילנו שם טרם יعبرו:² והוא מקצתה שלשות ימים ויעברו הטרים בקרבת המלחנה:³ ויצא את־העם לאמר כראותיכם את ארון ברית־יהוה אלהיכם והכהנים הללו נשים אתם ואתם מסעו ממוקמכם ותלכטם אחריו:⁴ אך | רחוך יהוה בינויכם ובינו¹|أكلפים אלה בפניהם אל־תקרבנו אליו לען אשרא־קדען את־הדור אשר תלכטה כי לא עברתם בדרך מתוכלו שלשום: ויאמר יהוה אל־העם התקרשו כי מחר עשה יהוה בדרכם נפלאות:⁶ ויאמר יהוה אלה נשים לאמר שאו את־ארון הברית ויעברו לפני העם וישאו את־ארון הברית וילכו לפני העם:⁷ ויאמר יהוה אלה נשים את־הכהנים לאריה עקון:⁸ ואת־תצא עד־הכהנים נשאי ארוך־הברית לאמר כבאים את־גבורך בעינך כל־ישראל אשר־ידען כי כאשר תני עמשה אריה עקון:⁹ ויאמר יהוה אלה נשים עד־הכחא מי הירדן בירדן תעמדו:⁹ ויאמר יהושע אל־בני ישראאל גשו הנה ושמי עוזר־אלהיך יהוה אלהים:¹⁰ ויאמר יהושע באותו ציון אמר היה יושע אלה נשים אל תי בקרבם והורש יוריש מפניכם את־הכהני ונתחזק ואת־הכחוי ואת־הפרץ ואת־הגרנשי והאמרי והיבוסי:¹¹ הנה ארון הברית אדון כל־הארץ עבר לפניכם בירדן:¹² ועמה קחו لكم שן עשר איש משפטו וישראל איש־אחד לשפט:¹³ הנה כנוך כפות רגלי הכהנים נשאי יהוה אדון כל־הארץ בימי הירדן וכתרתו המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד Ach.¹⁴ יהוה בנסע העם מהליהם עבר את־הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם:¹⁵ וכבאו נשאי הארון עד־הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נתבלו בקצתה הרים והירדן שלא על־כל־דעתיו כל כפי קציר:¹⁶ ועמדו הרים הירדים מלמעלה קמו נד־אחד הרחק מאד אדם¹² העיר אשר מצד צרתו והודים על פם הארץ ימיה מלח תמו נכרתו והם עברו גג יריחו:¹⁷ ועמדו הכהנים נשאי הארון ב הברית־יהוה בחרבה בטור בירדן הכן וכל־ישראל עברים בחרבה עד אשרא־תלן כל־הגוי עבר את־הירדן:

"strong="c:H0996" x-morph= "He,C:R:Sp3ms | lemma= בין"^{11/3:4}
 "strong="m:H0121" x-morph= "He,Rd:Np | lemma= אַתְּ"^{12/3:16}

Chapter 4

ויהי כאשר־תפמו כל־הגו לעבר את־הירדן פ ויאמר יהוה אל־יושע לאמר: קחו لكم מזחהם שנים עשר אנשים איש־אחד איש־אחד משפט:² וצנו אתם לאמר שאויכם מזה מתוון הירדן מטבח רגלי הכהנים הכנון שתים־עשרו אבניהם והעבתרם אותם אותם עמלם והנחתם אותם במלון אשר־תלינו בו הילאה:⁴ ויקרא יהושע אל־שנים העשר איש אשר־הכנון מבני ישראל אחד איש־אחד איש־אחד משפט:⁵ ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל־תעור הירדן והרימו لكم איש־אבן אחת על־שכמו למספר שבטי בני־ישראל:⁶ לען תהיה זאת את־בקרבם כיישאלון בניכם מוחר לאמר מה האבנום האלה ל渴ן לבני ישראל אחד שבט שבט זונה יהושע ושאנו בעבר בירדן נכרתו מי הירדן וכי האבנום האלה לא ל渴ן לבני ישראל אחד כאשר זונה יהושע ושאנו שתים־עשרו אבנום מתוון הירדן כאשר דבר יהוה אל־יושע למספר שבטי בני־ישראל ויעברום עם אל־המלחון וניחום שם:⁹ שיטים עשרה אבנום הקים יהושע בתעור הירדן מטבח רגלי הכהנים נשאי הארון הבנית וייהו שם עד היום זה:¹⁰ והכהנים נשאי הארון עםדים בתעור הירדן עד תם כל־הדבר אשר־צזהו יהוה את־יושע לעבר אל־העם מכל אשר־צזהו משה עשה את־יושע ומיהרו הם ויעברו:¹¹ ויהי כאשר־תפמו כל־העם לעבר ויעבר ארון־יהוה והכהנים לפני העם:¹² ויעברו בני־יראותם ובוינך וחצץ שבט המשנה חמישים לפני בני־ישראל כאשר דבר אלהים משה:¹³ כארכבים אף חלוצי הצבא עבורי לפני יהוה למלחמה אל עבדת זיהו:¹⁴ בזום ההוא גל יהוה את־יושע בעינך כל־ישראל ויראו את־משה כל־ימי חייהם:¹⁵ ויאמר יהוה אל־יושע לאמר:¹⁶ זהה את־הכהנים נשאי ארון העדות ועל־מו־ירדן:¹⁷ ויצן יהושע את־הכהנים לאמר על־מו־ירדן על־כל־דעתו¹⁸ הכהנים נשאי ארון ברית־יהוה מתוון הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל־החרבה ושבו מירדן למקומם ולכך כתמול־שלשים על־כל־דעתו:¹⁹ והם על־מו־ירדן בשער לחדר הראשון וינטו בಗלול בקצתה מזרח יריחו:²⁰ את שיטים עשרה האבנום האלה אשר־ליך מו־ירדן הקים יהושע בגלול:²¹ ויאמר אל־בני ישראל לאמר אשר־ישאלון בניכם מוחר את־אבותם לאמר מה האבנום האלה:²² והודעתם את־בניכם לאמר ביבשה עבר ישראאל את־הירדן זהה:²³ ואשר־הוביש יהוה אלהיכם את־מי הירדן מפניכם עד־ubarcom כאשר עשה יהוה אלהיכם לים־סוף אשר־הוביש מפנינו גד־ערנו:²⁴ לען דעת כל־עמך הארץ את־זיד יהוה כי חזקה היא לען וראתם את־יהוה אלהיכם כל־הכנים:

"strong="k:H5927" x-morph= "עליה" | lemma= עלה"^{11/4:18}

Chapter 5

ויהי כשם כל־מלכי הארץ אשר־בעבר הירדן ומה כל־מלך הכנעני אשר על־היהם את־אשר־הוביש יהוה את־מי הירדן מפני בני־ישראל עד־ערבם¹ וימס לבבם ולא־יהה שם עוד רוח מפני בני־ישראל:² בעת ההי אמר יהוה אלה נשים עשה לך חרבנות צרים ושוב מל את־בני־ישראל שנית:³ ויעשלו יהושע חרבות צרים ומיל את־בנין ישראאל אל־גבעת העלות:⁴ זהה הדבר אשר־כל יהושע כל־העם יצא

ממצרים הזכרים כל | אנשי המלחמה מתו במדבר בזורך בצתתם ממצרים:⁵ כי מילים הם כל-העם היוצאים וכל-העם הילדיים במדבר בדרך בצתתם ממצרים לא-אקלו:⁶ כי | ארבעים שנה הילכו במדבר עד-תום כל-היום אנשי המלחמה היוצאים וממצרים אשר לא-ישמעו בקהל והוה אשר נשבע יהוה לבלתי הרואתם את-הארץ אשר נשבע יהוה לא-באותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש:⁷ ואת-בניהם הקט מתחם אתם מל והושע כ-ישראלים הוא כי לא-ימלו אותם בדרכו:⁸ ויהי כאשר-תמו כל-היום כל-היום למל ושבתו תחתם במתחנה עד-חימות:⁹ ויאמר יהוה אל-יהושע היום גלוותי את-חרפת מצרים מעלייכם ויהי שם המקומ ההוא גלגול עד-היום הזה:¹⁰ ויחנו בנישראל בגלגלו ויעשו את-הפסח בארכעה עשר יום לחיש בערב בעבורות ויריחו:¹¹ ואכלו מעבור הארץ מפחרת הפסח מצות וקלוי בעצם הימים זה:¹² ושבות הפני מפחרת באכם מעבור הארץ ולא-היה עוד לבני ישראל כן ואכלו מתבואה הארץ כונן בשנה ההיאס:¹³ ויהי בהיות יהושע ביריחו וושא עיניו ורא והנה איש ענק לננו וחרבו שלופה בידיו וולר יהושע אליו ויאמר לו הנהו אתה אמי לא-צריינו:¹⁴ ויאמר | לא כי אמי שר-צבא יהוה עתה באתי וופל יהושע אל-פנוי ארצה ויטחו ויאמר לו מה אתה אמי לא-עבוז:¹⁵ ויאמר שר-צבא יהוה אל-יהושע של-געך מעל רגליך כי המקומ אשר אתה עמד עליו קרע הוא ויעש יהושע כן:

11:1 עברנו | lemma="strong= "H5674a" x-morph= "He,Vqc;Sp1cp" | 11:5 עבר" | lemma="

Chapter 6

יריחו סגירת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא:² ויאמר יהוה אל-יהושע וראה נתני בידך את-יריחו ואת-מלךה גבורי החיל:³ וסבtem את-העיר כל אנשי המלחמה הקוף את-העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים:⁴ ושבעה שבעה שופרות הינו-לבים לפני הארון וביום השביעי תסבו את-העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות:⁵ יהוה במשך | בקרון היובל כשמעטם¹¹ את-עkol השופר בירין כל-העם תרואה גדולה ונפלה חומת העיר תחיתה ועלו העם איש נגדו:⁶ ויהי ואלה-העם ברכון אל-הכהנים ויאמר אליהם שאו את-ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלם לפניו ארון יהוה:⁷ ויאמר¹² אל-העם עברו וסבו את-העיר והחלו עבר לפניהם ארון יהוה:⁸ יהי כאמר יהושע אלהם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלם לפניו יהוה עברו ומתקע בשופרות וארון הברית יהוה הלך אחרים:⁹ ויחלוץ הלך לפניו הכהנים תקע¹³ השופרות והמאסף הלך אחורי הארון הלויר ומתקע בשופרות:¹⁰ ואת-העם צזה ויהשע לא-תיריעו וא-תת-שכיעו את-יקולכם ולא-יאצם מפיקם דבר עד יום אמר אל-יכם הריעו והריעתם:¹¹ ונסב ארון יהוה את-העיר הקוף פעם אחת יבואו המכחנה וילינו במתחנה:¹² וישם יהושע בברך ויאשו הכהנים את-ארון יהוה:¹³ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפניו ארון יהוה הלך ומתקע¹⁴ בשופרות:¹⁴ ויסבו את-העיר ביום השני פניהם והמאסף הלך אחורי ארון יהוה הלך ומתקע¹⁵ ביום השביעי וישכמו כעלוות השחר ויסבו את-העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את-העיר שבע פעמים:¹⁶ יהי בפעם השביעית תקע הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אלהם הריעו כירען ויהה לכם את-העיר:¹⁷ ויהה העיר חרם היא וכל-אשר-בה לירעה ורקבazonה תחיה היא וכל-אשר אתה בביה כי החבאתה את-המלחאים אשר שלחנו:¹⁸ ויק-אטם שמו מורה חרם פרתחים ומוקחים וא-תימנה ישראל להרים ועכרתם אותן:¹⁹ וכל | כספי וזהב וכלי נחושת וברזל קרע הוא לירעה אוצר יהוה יבוא:²⁰ וירע העם ויתקעו בשופרות והוא כשמי העם את-עkol השופר ויריעו העם תרואה גדולה ותפל החומרת תחיתה ויעל העם העירה איש נגדו וליכו את-העיר:²¹ ואו את-יכל-אשר בעיר מאיש ועד-אשה מנער ועד-זקן ועד שור ושה וחמור לפירחוב:²² ולשנים האנשיים המרגלים וא-תיראץ' אמר יהושע באו בית-האהשה הזונה והוציאו משם את-האהשה ואת-יכל-אשר-לה כאשר נשבעתם לה:²³ ויבוא הנערם הכרוגלים ויציאו את-רקב וא-תאייה וא-תאייה וא-תאייה ואת-יכל-אשר-לה ואת-יכל-אשר-הו זחה ותפל משפחותיה הוציאו ונגיהם מחוץ למתחנה ישראל:²⁴ והעיר שרטו באש וכל-אשר-בה נק | הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית-האהשה:²⁵ וא-תירחzbת הזונה ואת-יבת אביה ואת-יכל-אשר-לה התחיה יהושע ותשב בקרוב שיאל עד היום הזה כי החביה את-המלחאים אשר-שליח יהושע לרגל את-יריחו:²⁶ וישבע יהושע בעת היה לא-אור יהושע לפניו אלה אשר יקום ובזיה את-העיר הזאת את-יריחו ברכנו יוסנה ובצערו יצוב דתיה:²⁷ ויהי יהוה את-יהושע ויהי שמעו בכל-הארץ:

11:6:5 בשמעם | lemma="strong= "b:H8085" x-morph= "He,R:Vqc;Sp2mp" | 11:6:5

11:6:7 ויאמרו | lemma="strong= "c:H0559" x-morph= "He,C:Vqw3mp" | 11:6:7

11:6:9 תקע | lemma="strong= "H8628" x-morph= "He,Vqp3cp" | 11:6:9

11:6:13 הולך | lemma="strong= "H1980" x-morph= "He,Vqrmsa" | 11:6:13

Chapter 7

¹ ימעלו בנישראל מעל בחרם ויקח עכן ברכמי בזיבגד בזירח למטה יהודה מורה חרם ויחראי אף יהוה בבני ישראל:² יישלח יהושע אנשים מיריחו היעי אשר עם-ב' בית און מוקם לימי-ישראל ויאמר אליהם לאמר עלנו ואנו את-הארץ ועלנו האנשיים וברגן את-הארץ:³ ויאבו אל-יעל כל-העם אלפיים איש וילו ויכן את-הארץ אל-תיגע-שמה את-יכל-העם כי מעט הימה:⁴ יעלו מורה העם שמה שלושת אלפיים איש וילנו לפני אוני היעי כשלשים ושה אש וירדפו לפניו השער

עד השברים ויכום במנגד ויכם לבב' העם ויהי למים:⁶ ויקרע יהושע שמלתו ויפול על פניו ארזה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וחנוי ישראל ויעלו עופר על ראשם:⁷ ויאמר יהוה למה העברת העבר את הירדן לתחת אנתנו ביד האמוני להאבינו ולוז הולנו ונשב בעבר הירדן:⁸ כי אדני מה אמר אחרי אשר הפר ישראל ערף לפני איביו:⁹ וושמעו הכנעני וכל'ושבי הארץ ונסבו עליינו והכרינו את שטנו מירארץ ומה-תעשה לשמך הגזול:¹⁰ ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על-פניך:¹¹ חטא ישראל וגם עברו את-בריטו אשר צויתו אתם וגם נחשו וגם נגנו ועם שמם בבליהם:¹² ולא יכולו בון וישראל לkom לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היה לתרם לא אוטיר להיות עמכם אם לא תשמיכו החרים מקרבתם:¹³ קם קדש את-העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלני וישראל חרם בקרובן ישראל לא תוכל لكم לפני איביך עד-הסורך החרים מקרבתם בבליך לשבטיכם והיא השבט אשר לכך יהוה וקרב למשוחות והמשוכה אשר לילכדנה יהוה תקנוב לבתים והבנת אשר לילכד יהוה זגב נלביד בחורים ושך באש אתנו וישראל אשראלו כי עבר את-ברית יהוה וכי עשה נבליה בישראל:¹⁶ ווישם יהושע זגב בבליך וקרב את-ישראל לשפטו וילבד שבט יהודה:¹⁷ וקרב את-משוחת יהוה וילבד את משוחת הזרחי וקרב את-משוחת הזרחי לגבאים ולצד זבד:¹⁸ וקרב את-יביתו לגבאים ולצד עכו בacrמי בזיבדי בזרכיה למטה יהודה:¹⁹ ויאמר יהושע אל-עכן בני שים-נא בזבד לירונה אלני וישראל ותכלו תזדה והגדי-נא לי מה עשית אל-תכחיד ממי:²⁰ יענו עכו את-יהושע ואימרכם לפני עתען חטאתי ליהוה אלני וישראל וכזאת עשתית:²¹ וארא¹ בשל אל-דרת שנער אחות טובה ומאותם שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואחתם והם טומנים בארץ בתוך האهل והכסף תחתיה:²² וישלח יהושע מלאכים ויריצו האלה והנה טמונה באלהו והכסף תחתיה:²³ ויקחoms מותן האהו ובאום אל-יהושע ואל כל-העם אשר אוית נקרב אל-העיר וזה כי יצאו לך-אתנו כאשא ואת-הדרת ואת-לשון הזוב ואת-בנינו ואת-ישורו ואת-חמור ואת-חצנו ואת-אהל ואת-כל-אשרalo ואת-ישראל עמו ויסכלו אתם גמא עכו:²⁴ ויאמר יהושע מה עקרה לנו עכבר יהוה בנים הזה וירכו אתן כל-ישראל ابن וירפו אתם באש ויסכלו אתם באביהם:²⁵ ויקמו עלי גלי-אנבים גדוול עד היום הזה ונשב יהוה מטרונו אף על-כן קרא שם המקום ההוא עמוק עכו עד היום הזה:

"strong= "c:H7200" x-morph= "He,C:Vqw1cs" lemma= "ראה" | 11:7:21

Chapter 8

¹ ויאמר יהוה אל-יהושע אל-תני ואל-תתַחַת קֵחْ עַמְךָ אֶת כָּל־עַם הַמִּלְחָמָה וְקַם עַל־הָעֵד וְאֶתְהָ | נָתַתִּי בִּזְכָּר אֶת-מֶלֶךְ הָעֵד וְאֶת-עַמְךָ | וְאֶת-עִירוֹ וְאֶת-אָרֶצָּו:² עֲשֵׂיתָ לְעֵד וְלִמְלְכָה כַּאֲשֶׁר עֲשִׂית לַיְرִיחָו וְלִמְלָכָה רַק-שְׁלָלה וּבְרִמְתָה תָּבָא | לִכְסַד שֵׁמֶלֶךְ לְעֵד לְעִיר מִקְרָבָה:³ וְהַוּשׁ וְכָל-עַם הַמִּלְחָמָה לְעַלְוֹת הָעֵד וְיִחְבֹּר הַוּשׁ שְׁלָשִׁים אֶל-אִישׁ גְּבוּרָה תְּחִיל וּוְשְׁלָחָם לְיַהְוָה:⁴ יִצְוָו אֶתְמָמָם לְאַתְּרָם רַא וְאֶתְמָמָם לְעִיר מאחריו העיר אל-תני וישראל מאחריו מרדכי-העיר ואל-העיר מאחריו ורפסנו לפניהם:⁶ ויאצאו אחרינו עד התקנו אותך מרדכי-העיר כי ואמרנו לפניהם:⁷ ויאתם תקמו מהאורב והוושתם את-העיר וננתנה יהוה אל-העיר בידכם:⁸ והיא כתפשם את-העיר תצאתו את-העיר באש זכרה יהוה תעשו ראו צניתי אתכם:⁹ וישלחם יהושע וילכו אל-המְלָאכָה וינשבו בין בית-ישראל ובין העי כים לעז וילו יהושע בליל הירוא בתוך העם:¹⁰ וישכם יהושע בראשנו ופסקד את-העם ועל הוא זקינו וישראל לפני העם:¹¹ וכל-העם הפלחה אשר אותו ויגשנו ויבאו נגד העיר ונחנו מצפון לעי והבענו¹¹ ובוניהו:¹² ויאקח חמוץ אל-פומים איש וינשם אותם ארבע בין בית-ישראל ובין העי מים לעיר:¹³ וישמו העם את-כל-המְחַנֶּה אשר מצפון לעיר ואת-עקבנו כים לעיר וילך יהושע בלילה הירוא בתוך העם:¹⁴ וילך קראות מל-ך-כני ומבהלו ושליכו ויצאו אנשי-העיר לקראת-ישראל למלחה הוא וכל-עמו למעוד לפני הערבה והוא לא ינע כיראב לו מאחריו העיר:¹⁵ וונגע יהושע וכל-ישראל לפני פניהם ויונסו ذרך המדبرا:¹⁶ ויעקן כל-העם אשר בעיר¹² לדוד אחריהם וירדף אחריו יהושע וינתקו מרדכי-העיר:¹⁷ וילאנשאר איש בעי ובית אל אשר לא-רביב-אל-העיר כי אשר לא-יציאו אחני ישראל ויעזבו את-העיר פרתולה וירדף אחריו יהושע בcidon אשר-רביב-אל-העיר כי בידך אתנה ויט יהושע בcidon אשר-רביב-אל-העיר:¹⁸ ויאמר יהוה אל-יהושע כנטות ילו ויבאו העיר וילכדה ומורה ויצתו את-העיר באש:²⁰ ויפנו אנשיו העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא-היה בהם ידים לנש הננה והנה והם הנס המכבר נהפר אל-הרוזן:²¹ ויהושע וכל-ישראל ואו כיליך האובי את-העיר וכו עלה עשן העיר וינשבו וינכו את-אנשיו העי:²² ואלה יצאו מרדכי-העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכנו אותם עד-בלוטי השאר-יל-שְׁרֵד ופליט:²³ ואת-מלך העי תפשו תמי וינקרו אתו אל-יהושע:²⁴ ויהו ככלות ישראל להרג את-כל-ילישבּה העי בשדה במקבר אשר רდפים בו וופלו כלם לפני חרב עד-תפם וינשבו כל-ישראל העי ויכנו אתה לפירוב:²⁵ יהו כל-הנפלים ביום ההוא מאש ועד-אשה שנם שעשר כל אנשי העי:²⁶ יהושע לא-רשיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל-ישבי העי:²⁷ ויה בבחמה ושליל העיר היה בזזו להם וישראל כדב' והוא אשר צוה את-יהושע:²⁸ יהושע את-העדי וישמה תלוותם שטולותם עד היום הזה:²⁹ ואת-מלך העי תלה על-העץ עד-עתה הערב וכבאו השמש צעה יהושע וירידן אתי-גבלו מוקהע וישליך אותה אל-פמת שער העיר וינקמו גל-אנבים גדוול עד היום הזה:³⁰ אז ינעה יהושע מזבח יהוה אל-הארם ישראל בהר עיבל:³¹ כאשר צוה משה עבד-יהוה את-בנוי ישראל ככתוב בספר תורה משה מזבח אבני שלמות אשר לא-הניר עליה ברזל ויעלו עלי עלות ליהוה ויבחו שלמים:³² וככתבי-שם על-האבנים את משנה תורה משה אשר כלב לפני בני ישראל:³³ וכל-ישראל ויקנו ושתנים | ישפלו עמדים מזה | ומזה | לא-ון נגדי הכהנים הלוים נשוי | אכן בrichtיה יהוה כגר-אוריח חציו אל-כגול הרוגחים והחציו אל-מול הר-עיבל כאשר צוה משה עבד-יהוה לבקר את-העם וישראל בראשה:³⁴ ואחריך-ן קרא את-כל-דברי התורה הברכה

והקללה ככל-הכתוב בספר התורה:³⁵ לא-יהי דבר מכל אשור-צוה משה אשר לאי-קרא יהושע נגד כל-קמל ישראל והנשים והטף והגער ההלר בחרם: 9

"strong= "H0996" x-morph= "He,R:Sp3ms lemma= "בין | 11:8" 11:8:11 בינו | x-morph= "b:H5857" lemma= "עו" | 16:8:16 בָּעֵי | 12:8:16 בָּעֵי"

Chapter 9

¹ ויהי שמע כל-המלכים אשר בעהר הירדן בנהר ובשפלה ובכל חוף הים הנזול אל-סול הלבנון החתי והאמורי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי:² יתקבצנו יחדו להלעם עם-יהושע ועם-ישראל פה אחד: ³ וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולען: ⁴ ויעשו גס-המה בערמלה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמורייהם ונאות יון בלים ומבקעים ומצרים:⁵ ונעלות בלוות ומטלאות ברגלייהם ושלםות בלוות עליות וכל-לחם ציים יבש היה נקדמים:⁶ וילכו אל-יהושע אל-המחנה הגלגלו ויאמרו אליו מארץ שראוי רוחקה באננו ועתה כרתולנו ברית:⁷ ואמרו¹¹ איש-ישראל אל-החווי أولי בקרבי אתה יושב ואוק אקרת-לך¹² ברית:⁸ ניאמכו אל-יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאי תבאו:⁹ ואמרו אליו מארץ רוחקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כירש-מענו שמעו ואת כל-אשר עשה במאורים:¹⁰ את | כל-אשר עשה לשני מלכי האמור הירדן ליסחון מארץ חשבון ולעוג מלך-הבחן אשר בעשרות:¹¹ ואמרו אלינו זקינינו וכלי-ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לזרק ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתולנו ברית:¹² זה | לחמנו קם הצעידנו אותו מבתינו ביום צאתנו לכת אליכם ועתה הנה יבש והוא נקדם:¹³ אלה נאחות היין אשר מלאנו חדים והנה התבקעו ואלה שלמותינו בלו מרב הדרך קא: ¹⁴ ויקחנו האנשיים מצידם ואת-פוי ויהה לא שאלו:¹⁵ ניעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחוותם וישבעו להם נשיאו העדה:¹⁶ והי מקצת שלשת ימים אחורי אשר-בריתו להם ברית וישמעו זיקרבים הם אלו וברבו הם ושבים:¹⁷ ויסעו בני-ישראל ויבאו אל-עיריהם בינו שלישית ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית ערים:¹⁸ ולא הcomes בנו וישראל כירש-מענו להם נשיאו העדה אליהו ישראל וילנו כל-הגדעה על-הנשיים אל-כל-הגדעה אנחנו ונשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם:²⁰ זאת נעשה להם והחיה אתם ואמרנו כל-הנשיים גול-השבועה אשר-נשבענו להם:²¹ ואמרו אליהם הנשיים ייחוו יהו חטבי עצים ושביריהם לכל-הגדעה כאשר דברו להם הנשיים גול-השבועה אשר-נשבענו להם:²² וזה קנא להם יהושע ודבר אלהם לאמר מה רמיitem אתנו לאמר רוחקים אנחנו מכם מארך ועתה ארוים אתם ולא-aicרת מכם עבד וחטבי עצים ושביריהם לבית אלהי:²⁴ ויענו אלהי יהושע ואמרנו כי הגד לעבדיך את אשר צוה יהה אלהיך את-משה עבדיך למת לכם את-כל-הארץ ולהשמד את-כל-ישבי הארץ מארץ מפניכם ונורא מארך לנפשינו מפניכם ומעשה אלהיך-הזה:²⁵ עתה הנה בזין כתוב וכי-שר בעניין לעשות לנו עשה:²⁶ ויעש להם כן יצל אותם מיד בני-ישראל ולא הרגום:²⁷ ייתנים יהושע בינו הוא חטבי עצים ושבירם מים לעדה ולמזבח יהוה עד-היום זהה אל-המקום אשר יבחר:

"strong= "c:H0559" x-morph= "He,C:Vqw3ms lemma= "אמר | 11:9:7" 11:9:7 ואמר | lemma= "אמר" 7
"strong= "H3772" x-morph= "He,Vqi1cs lemma= "קרת | 12:9:7" 12:9:7 אכרות | lemma= "קרת" 7

Chapter 10

¹ ויהי שמע אדני-צדק מלך ירושלים כי-ילד יהושע אהיה ויחירימה כאשר עשה ליריחו ולמלך כי השליימו ישבו גבעון את-ישראל ויהיו בחרם:² ניראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מוקהע וכלי-אנשיה גברים:³ ושלוח אדני-צדק מלך ירושלים אל-הוקם מלך-תברון ואל-פראים מלך-ירמאות ואל-יפוי מלך-לכיש ואל-דביר מלך-עגנון לאמר: ⁴ על-ואלי ועוזני ונכח את-גבעון כי-השלימה אהיה יהושע ואת-בננו וישראל:⁵ ואספסו ויעלו חכשת | מלכי הארץ מארץ מפניכם מלך-חברון מלך-ירמאות מלך-לכיש מלך-עגנון הם וכלי-מחייהם ויחנו על-גבעון וילחמו על-יה:⁶ ישלחו אמוש גבעון אל-יהושע אל-המחנה הגלגלה לאמר אל-תרף זיך מעבדין עליה אלינו מהרה והושעה לנו ועוזנו כי נקבצו אלינו כל-מלך הארץ ישבו ההר:⁷ ויעל יהושע מוקהע גל הוא וכלי-עם המלחמה עמו וכלי-גבוני החקל:⁸ ואמר יהוה אל-יהושע אל-תירא מהם כי בזין נתתיהם לא-יעמד איש מהם בספיק:⁹ יבא אליהם יהושע הפטאם כל-הגדעה עליה לפניו ישראל ויכם מקה-גדולה בגבעון וירקדים דרך מעלה בית-חוון ויכם עד-עזה ועד-מקה:¹⁰ זיהי בננסם | מפניהם וישראל הם במורד בית-חוון ויהוה השלים עליהם אבני גדלות מוקהשימים עד-עזה ומתחם רביהם ועד-מקה:¹¹ זיהי בננסם | מפניהם וישראל הם במורד בית-חוון ויהוה השלים עליהם אבני גדלות מוקהשימים עד-עזה ומתחם רביהם אש-ר-מלתו באבנין הברד מאשר הרנו בני ישראל בחרבם:¹² אז ידבר יהושע ליהוה ביום תחת יהוה אהיה אמר לפניהם ישראל ויאמר | לעוני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון:¹³ וידם השמי וירח מעידיך גוי אובי הלא-יהיא כתובה על-ספר הישר ויעכל חשם בחדיו השלמים ולא-אץ לבוא כוים:¹⁴ ולא ראה כוים ההוא לפניהם ואחריו לשכע יהוה בקהל איש כי זיהה נלחם לישראל:¹⁵ וישב יהושע וכלי-ישראל עמו אל-המחנה הגלגלה:¹⁶ ונססו חמסת המלכים האלה ויחבזו במערה במקה:¹⁷ ועוד יהושע לאמר נ麥או חמסת המלכים נחבים במערה במקה:¹⁸ ואמר יהושע גלו אבני גדלות אל-פי המערה והפקדו עליה אנשים לשمرם:¹⁹ ואתם אל-תעלמו רדף אחריו איבכם וንבתם אותם לבודא אל-עיריהם כי נתנו יהוה אלהיכם ביזכם:²⁰ זיהו כלות יהושע ובנו

ישראל להכחות מכה גדולה ממד עדרתם והשידים שרדנו מלהם ויבאו אל-ערבי המבצר:²¹ וישבו כל-העם אל-המחנה אל-יהושע מקדה: בשלום לא-מלך לבני ישראל לאיש אט-לשן: ²² ואמיר והושע פתחו את-פי המערה והוציאו אליו את-חמשת המלכים ואלה מורה מהרעה:²³ ויעשו כן ויציאו אליו את-חמשת המלכים האלה ממי-המערה את מלך ירושלים את-מלך חרבון את-מלך ירמות את-מלך לכייש את-מלך גולן: ²⁴ זהי כהוציאם את-המלךים האלה אל-יהושע ויקרא יהושע אל-מלך איש וישראל זו אמר אל-קצינו אנשי המלחמה ההלכאו אותו קרבו שיימו את-רגלים על-צואר המלכים האלה וקרבו שיימו את-רגלים על-צוארים: ²⁵ ויאמר אל-מלך אל-יהם יהושע אל-תירא ואל-תחתו חזקן ואמציו כי נכה וישנה יהוה לכל-איכילם אשר אתם נלחמים אוטם: ²⁶ ויכם יהושע אח-ריכן ומייתם על חמישה עצים וייה תליות על-העצים עד-הערב: ²⁷ ויהי לעת | בזאת השם צה יהושע וירידום מעל העצים ושולם אל-המערה אשר נבחורם ובשמו אבני גדלות על-פי המערה עד-עצמם הימים הזה: ²⁸ ואת-מלך מקהה לדכ יהושע בנים הזה זינכה לפיחרב ואט-מלך החרים אוטם ואט-מלך הונפש אשר-בָה לא השair שריד וויש למלך מקהה כאשר עשה למלך יריחו: ²⁹ ויתן יהוה גם-אותה ביד וישראל ואט-מלךה זינכה לפיחרב ואט-מלך הונפש אשר-בָה לא השair בה שריד ויעש למלךה כאשר עשה למלך יריחו: ³⁰ ויעבר יהושע וכלי-ישראל עמו מלבנה לכיישה ויחנו עליה וילחם בה: ³² ויתן יהוה את-לכיש ביד ישראל וילכדה בין השמיים ויכה לפיחרב ואט-מלך הונפש אשר-בָה כל-אשר-בָה לכל-אשר-בָה ללבנה: ³³ אז עליה הרם מלך נזר לעוז את-לכיש ויכה יהושע ואט-מלך עמו עד-בלתי השאיר-לו שריד: ³⁴ ויעבר יהושע וכלי-ישראל עמו מלכיש עגלה וחננו עליה וילחמו עליו: ³⁵ וילכדו ביום ההוא זינכה ואט-מלך הונפש אשר-בָה ביום ההרים כל-אשר-בָה לא-השair שריד כל-אשר-בָה חבירונה וילחמו עליו: ³⁷ וילכדו זינכה ואט-מלך פיטרוב ואט-מלך עריה ואט-מלך הונפש אשר-בָה לא-השair שריד כל-אשר-בָה לעגולן ויחום אותה ואט-מלך הונפש אשר-בָה: ³⁸ ויעש יהושע וכלי-ישראל עמו דבירה וילחם עליו: ³⁹ וילכדה ואט-מלך עריה זינכם לפיחרב זינחים את-מלךו את-מלך הונפש אשר-בָה לא השair שריד כאשר עשה לדבירה ולמלך וכאשר עשה לבינה ולמלך: ⁴⁰ זינכה יהושע את-מלך הארץ ההר והנגב והשפלה והשפלה וואשדות ואט-מלךם חללים לא השair שריד ואת-מלך הונפשה החרים כאשר צה יהוה אל-הו וישראל: ⁴¹ זינכם יהושע מקדש ברנע ועד-עדיה ואט-מלך גשן ועדי-גבען: ⁴² ואת-מלךים האלה ואט-ארצם לך יהושע פעם אחת כי יהוה אלהו ישראל נלחם לישראל: ⁴³ ויעש יהושע וכלי-ישראל עמו אל-המחנה הגללה:

Chapter 11

¹ יהי כשמי בין מלך-צער וישראל אל-יובב מלך מדון ואל-מלך שמרון ואל-מלך אכשף: ² ואל-מלךים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כבירות ובשפלה ובנויות דור סים: ³ המכונע מפוזח ומים והארמי והחתי והפרזי והיבסי בהר והחווי תחת חרמון בארץ הארץ: ⁴ זיאנו הם וכל-מלךיהם עולם עם-מלך אשר עלה על-משפטם לרב וסוס ורכב וביבמא: ⁵ ווינדו כל המלכים האלה ויבאו ויתנו אל-מלך מרים להלחם עם-ישראל: ⁶ זיאמר יהוה אל-יהושע אל-תירא מפוניים כי-מלך בעת זאת אני נתן את-מלך חללים לנו ישראל ואט-סוסיהם תעקר ואט-מרכבתיהם תשך באש: ⁷ זיבא יהושע וכלי-עם הפלחה עמו עליהם על-מי מרים פתאם ויפלו בהם: ⁸ ויתן יהוה ביד-ישראל זיקום וירידום עד-צדון רבה ועד-משפטות מים ועד-בקעת מצפה מזרחה וילם עד-בלתי השאיר-לם שריד: ⁹ ויעש להם יהושע כאשר אמרלו יהוה את-סוסיהם עקר ואט-מרכבתיהם שרכ באש: ¹⁰ ויעש בעת ההיא ולכך את-חצור ואט-מלך הנטה הכה בחרב כי-חצור זנים היא ראש כל-המלךות האלה: ¹¹ זיכו את-מלך הונפש אשר-בָה לפיחרב החרים לא נותר כל-נסמה ואט-חצור שרכ באש: ¹² את-מלך ערי המלכים האלה ואט-מלךם לך יהושע זיקם לפיחרב החרים אוטם כאשר צה משה עבד יהוה: ¹³ נק כל-הערבים העמדות על-תלים לא שרוף וישראל זולתי את-חצור לבקה שרכ יהושע: ¹⁴ וכל-שלל הערים האלה והבירה בזו להם בנין וישראל נק את-מלך האדים הכה לפיחרב עד-השמדים אוטם לא השair כל-נסמה: ¹⁵ כאשר צה יהוה את-נסמה עברו קר-צוה משה את-יהושע וכוכב יהושע לא-הסיר דבר מכל אש-רצינה יהוה את-נסמה: ¹⁶ זינקה הצלב השער העולה שעיר ועד-בעל גד בבקעת הלובן תחת הר-חרמן ואת-השפח ואט-הערבה ואת-ההר וישראל ושפלה: ¹⁷ מנ-ההר הצלב השער בעת ההיא זינכת הלובן תחת הר-חרמן ואת-מלךיהם לך זיקם זיקם רבם עשה יהושע את-מלך המלכים האלה מלחה: ¹⁸ לא-היתה עיר אשר השלים אל-בני ישראל בלבתי היוט-להם תחנה כי למן השמידם כאשר צה יהוה את-נסמה: ²⁰ כי מאת זינה | הלה לה חזק את-מלך כל-המלךות תכליתו יהושע ומכל-ההר יהוה ומכל-העיר ישראל ואט-מלך עמי-עריהם החרים יהושע: ²¹ זיבא יהושע בעת ההיא זיקמת את-הערבים מזיההר מזח-ברון מז-דבר מז-עקב ומכל-ההר יהוה ומכל-העיר ישראל ואט-מלך עמי-עריהם החרים יהושע: ²² לא-זונת ענקים בארץ בני ישראל ורק בעזה בנת ובאשדז נשארא: ²³ זוקה יהושע את-מלך הארץ לככל אשר דבר יהוה אל-משה זינכת ליה-ענקים לשבטי-העם והארץ שקטה ממלה מהרעה:

Chapter 12

ואלה | מלכי הארץ אשר הכה בנין-ישראל וירושו את-ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד-ההר חרמן וכלי-הערבה מזרחה: סיחון מלך האכורי הישב בחשבון משל מערונו אשר על-משפט-הנחל ארנון ותונת הנחל וחזית הגלעד ועד-בקה הנחל גבול בני עמו:

³ והערבה עדיהם כנורות מזרחה ועד ים הערבה ים-המלח מזרחה דרך בית הימנות ומתיין תחת אשדות הפסגה;⁴ גובל עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובדרעי;⁵ משל בהר חרמון ובצלחה וככל-הבשן עד גבול הגשורו והמעכתי וחצי הגולן גבול סיתון מל-חشبון;⁶ משא עבד-יהודה ובני ישראל הרים ויתנה משה עבד-יהודה ורשה לראובני ולגדי ולמצוי שבט המנשה;⁷ אללה מלכי הארץ אשר הכה ווושע ובנו ישראל בעבר הירדן ומה מבעל ג' בבקעת הלבנון ועד-ההר החקעה עליה שערה ויתנה ווושע לשפטו ישראל ירשא כמחילותם;⁸ בהר ובשפלה ובערבה ובאזורות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנען הפרזי החוי והיביסי;⁹ מלך יריחו אחד מלך העוי אשר-מצד בית-ישראל אחד מלך חברון אחד;¹⁰ מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד;¹¹ מלך מרגון אחד מלך גור אחד;¹² מלך דבר-אחד מלך גדר אחד;¹³ מלך קרמיה אחד מלך עריך אחד;¹⁴ מלך לבנה אחד מלך עדן אחד;¹⁵ מלך מקדה אחד מלך בית-ישראל אחד;¹⁶ מלך אפק אחד מלך חפר אחד;¹⁷ מלך מגדון אחד מלך לשרון אחד;¹⁸ מלך אפק אחד מלך מצור אחד;¹⁹ מלך מדרון אחד מלך חצר אחד;²⁰ מלך שמרון מרואן אחד מלך אכשף אחד;²¹ מלך תענך אחד מלך מגדו אחד;²² מלך קדש אחד מלך יקנעם לכaramel אחד;²³ מלך דור לנפת דור אחד זיר-גומים לגילג אחד;²⁴ מלך תרצה אחד כל-מלכים שלשים ואחד:

Chapter 13

¹ יהושע זוזן בא בימים ויאמר יהוה אל-ך אתה זקונתך באט בימים והארץ נשאהה הרבה-מאך לירושטה:² זאת הארץ הנשאהת כל-גילות הפלשתים וכלה-הגשורו:³ מרים-השיכון אשר | על-פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לנכני תחשב חמשת | סרני פלשתים העזתי והasadoid האשקלוני הגטוי והעקרוני והעוי:⁴ מתיין כל-ארץ הכנעני ומורה אשר לצידים עד-אפקה עד גבול הארץ:⁵ והארץ הגבלי וכל-הלבנון מורה המשמש מבעל ג' תחת הרחרמו עד לבוא חקמת:⁶ כל-ישבי הארץ מון-הלבנון מהר ליבידנים אוכי אורישם אפנוי בנוי ישראל ורק הפללה לישראל בנחלה כאשר צויתך:⁷ ועתה חלך את-הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה:⁸ עמו הראובני וויגדי לך-הנחלתם אשר נתן לכם משה בעבר הירדן מזוקחה כאשר-בעת לדם משה עבד-יהודה:⁹ מערעור אשר על-שפתו-הנחלתם אשר-בתוכה הנחלתם וכל-המיישר מידכא סיכון מלך הארץ אשר בקשרו עד-גבול בני עEMON:¹¹ והגלווד גבול הגשורו והמעכתי וכל-הר חרמון וכל-הבשן עד-סילאה:¹² כל-מלךות עוג בבשן אשר-מלך בעשתרות ובדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם:¹³ לא הורישו בני ישראל את-הגעשו ואת-המעכתי וושב גשור ומפקת בקרוב ישראל אחד הדיו:¹⁴ אך לשפט הלו לא נתן נחלה אליו ישראל הוא אלהי והוא נחלתו אשר דבר-לו:¹⁵ ויתן משה למטה לבני-ראובן למשפחתם:¹⁶ יהיה להם הגבול מערעור אשר-על-שפתו-הנחלתם ארנון והעיר אשר בתוכה הנחלת וכל-המיישר על-מידבא:¹⁷ חשבון וכל-עיריה אשר במישר דיבון ובכונות בעל ובית בעל מען:¹⁸ ויהצה וקדרות ומפעת:¹⁹ וקורדים ושבטה וצורת השחר בהר העמק:²⁰ בית פעור ואשדות הפסגה ובית הישקوت:²¹ ככל עיר-המיישר וכל-מלךות סיכון מלך הארץ אשר-הכה מטה אתן ואת-תנשאי מדין את-אני ואת-רकם ואת-צער ואת-חוור ואת-לבע נסיכון ישבי הארץ:²² זאת-בלעם בלב-הו הקוסם הרגן בני-ישראל בחורב אל-חליליהם:²³ יהיה גבול בני ראוון הירדן וגובל זאת נחלת בני-ראובן למשפחתם הערים וחצריהם:²⁴ ויתן משה למטה-ך לבני-יגד למשפחתם:²⁵ יהיה להם הגבול יעוז וכל-עירי הגלעד וחצי הארץ בני עEMON עד-ערעור אשר על-פני רבה:²⁶ וממחשבון עד-דרמת המצח ובטנים וממפנים עד-גבול דבר:²⁷ ובעמק בית הרים ובית נמרה וסקות וצפון יתר מלכות סיכון מלך חשבון הירדן וובל עד-קיצה ים-כנרת עבר הירדן מזרחה:²⁸ זאת נחלת בני-יגד למשפחתם הערים וחצריהם:²⁹ ויתן משה לחצי שבט מנשה וייה לחצי מטה בני-מנשה למשפחתם:³⁰ יהיה גבולם ממחנים כל-הבשן כל-מלךות | עוג מלך-הבשן וכל-חחות יאיר אשר בבשן שיטים עיר:³¹ וחצי הגלעד ועתרות ואדרעי עיר מלכות עוג בבשן לבני מכיר ברכמנשה לחצי בני-מזכיר למשפחתם:³² אלה אשר-נתן משה בערבות מואב מעבר לירדן וויזוח מזוקחה:³³ ולשפט הלוי לא-ינתן משה נחלה יהזה אל-ך בישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם:

Chapter 14

¹ אלה אשר-נהלו בני-ישראל בארץ כנעו אשר נחלה אוטם אל-עזר הכהן ויהושע בוגון וראשי אבות המטות לבני ישראל:² בגונל נחלתם כאשר צוה יהוה בנד-משה לתשעת המטות וחצי המטה:³ כי-גון משה נחלה שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללוים לא-ינטן לא-ינטן נחלה בת-טום:⁴ כי-יהיו בני-יוסוף שני מטות מנשה ואפרים ולא-ינטן חלק לוים בא-ארץ כי אס-עריט לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקניהם:⁵ כאשר צוה יהוה את-משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את-הארץ:⁶ וונשו בני-יהודה אל-יהושע בגולן ואמרו אליו קלב בז'יפנה הקנני אתה בדעת את-הדבר אשר-דבר וזה אל-משה איש-האלילים על-אדותיך ועל עדותיך בקדש ברנע:⁷ בן-ארבעים שניה אוכי בשליח משה עבד-יהודה אתה זkidש ברנע לרנג את-הארץ ואשב אתו דבר כאשר עמל-לבבי:⁸ ואחי אשר על-עלי המסוי את-לב העם ואוכי מלאתי אחורי יהוה אל-ך:⁹ ישבע משה בין הhay | אותו אמר אל-ארץ אשר דרכה ונלב-ביה לך תריה נחלה ולבניך עד-עולם כי מלאתך אחורי יהוה אל-ך:¹⁰ ועתה הנה הינה החקיה יהוה | אותו כאשר דבר זהה ארבעים וחמש שניה מאי דבר יהוה את-הדבר הזה אל-משה אשר-הכל ישראל במדבר ועתה הנה אני ה' ה' בז'יפש ושמונים שניה:¹¹ עוזני ה' זום חזק כאשר-בזום משה שלח אוטי כחוי ואכחוי עתה למלוכה ולצאת ולבוא:¹² ועתה תנ-הלי את-החר ה' האשר-דבר יהוה בזום ה' האשר-דבר יהוה כי את-השמעת בזום ה' האשר-הכל ישראל במדבר ועתה אוטי ווירושלים כאשר דבר יהוה:¹³ וירכו יהושע ויתן את-חברון לכלב בז'יפנה לנחלתה:¹⁴ על-כן היתה-ת'ברון לכלב בז'יפנה הקנני לנחלתה

עד היום זהה אין אשר מל'א אחרי יהוה אלהי ישראל: ¹⁵ שם חבורון לפניהם קריית ארבע האדם הנדור בענקים הוא והארץ שקופה ממלכתה:⁶

Chapter 15

¹ יוציאו הנורל למטה בני יהודה למשחתם אל-גבול איזום מדברין נגבה מקצתה תיון: ² יהיו להם גבול נגב מקצתה ים המלח מנהלן הפנה נגביה: ³ יוציא אל-מנגב למעלה עקרבים ו עבר צנה ו עליה מנגב לקדש ברנע ו עבר חזרון ועליה אדרה ונסב הקרכעה: ⁴ ו עבר עצמונה יואצא נחל מצרים והו¹¹ תצאות הגבול ימה זיהויו לכט גבול נגב: ⁵ גבול קדרה ים הפלח עד-קצתה הירדן ונובל לפאת צפונה מלשם הים מקצתה הירדן: ⁶ ו עליה הגבול בית חנלה ו עבר מצפון לבית הערבה ועליה הגבול אבן בהן בזראובן: ⁷ ועליה הגבול | דברה עמוק עCOR ו צפונה פנה אל-הגליל אשר-נכח למעלה איזומים אשר מנגב לנחל ו עבר הגבול אל-מירוע שמש ו הוי תצאתיו אל-עין רעל: ⁸ ו עליה הגבול ג' בזניהם אל-כתר היבוסי מנגב היא ו רושלים ועליה הגבול אל-ראש הדר אישר על-פניהם יערנים ו מה אשר בקצתה עמק-פראים אפרה: ⁹ ו תאר הגבול מראש ההר אל-מעון מי נפתח ו יצא אל-ערני הרעףון ו תאר הגבול בעלה היא קריית יערם: ¹⁰ ו נסב הגבול מבעה ימה אל-הר שעיר ו עבר אל-כתר הרים מצוניה היא כסלו ו ירד בית-שם ו עבר תמנה: ¹¹ יוציא הגבול אל-כתר עקרון צפונה ו תאר הגבול שכרכונה ו עבר הר-בקעה ו יצא ינבאל והוא תצאות הגבול ימה: ¹² גבול נם הימה הנדור גבול זה גבול בני-יהודה סבי למשחתם: ¹³ ולכלב בזיפונה נתן חלק בתור בני-יהודה אל-פי יהוה ליהושע את-קריית ארבע אבי הענק היא חבורון: ¹⁴ ו ריש משם כלב את-שלשה בני הענק את-ישי ו את-אחים ואת-תמלל ו לינו הענק: ¹⁵ יועל משם אל-ישבי דבר ו שמי-בר לפנים קריית-ספר: ¹⁶ ו אמר כלב אשר-יכא את-קריית-ספר ולכדה ונתמי לו את-עכסה בת' לאשה: ¹⁷ ולכדה עתניאל בקהן את-לב ו יתנו לו את-עכסה בתו לאשה: ¹⁸ ו יקי בבואה ו תסיתחו לשאול מאת-אביה שדה ו תאנח מעל החמור ו יאמר לה כלב מה-לך: ¹⁹ ו אמר ברכה כי ארץ הנגב נתנה ונתה ליל גלת מים ו יתנו לה את גלת עליות ואת גלת תחתונות: ²⁰ את גלת מטה בני-יהודה למשחתם: ²¹ ו יהון הרים מקצתה למטה בני-יהודה אל-גבול איזום בנגבה קבצאל ו עד' ו גור: ²² ו קינה ו דימונה ו עבדקה: ²³ ו קדש ו חצור ויתנו: ²⁴ ו תלם ו בعلות: ²⁵ ו חצור | חדמה ו קרויות צרzon היא חצורה: ²⁶ אכם ו שׁקע ומולקה: ²⁷ ו חצר גקה וחסמון ו בית-פלט: ²⁸ ו חצר שועל ו באור שבע ו בזיותיה: ²⁹ בעלה ו עים ו עצם: ³⁰ אל-תולד וכיסיל ו חרחה: ³¹ ו צקלג ו מדמנה ו סונסנה: ³² ו לבאות ו שלדים ו עון ו רםון כל-ערימים שעירים ו תשע ו חצרהן: ³³ בפללה אשטאל ו צרעה ואשנה: ³⁴ קזנום ו עון גנים תפום והעינם: ³⁵ ו שעריים ו עדמים ו גדיים ו גדרותים ערימים ארבע-עשרה ו חצרהן: ³⁶ צנן ו חדשה ומגדל-גד: ³⁷ ו דלען ו המכפה ויקתאל: ³⁸ ו לכייש ו בצתת ועגלון: ³⁹ ו כבון ו לחם וכתלי: ⁴⁰ וגדרות ביד-דגון ו עסקה ו מקדה ערים שער-עשרה ו חצרהן: ⁴¹ ו לבנה ו עטרו ו עשן: ⁴² ו קעה ואשנה ו זיב: ⁴³ ו פתח ו אשנה ו זיב: ⁴⁴ ו קעה ואכזיב ו מרואה ערים תשע ו חצרהן: ⁴⁵ ו עקרון ובנתיה ו חצרהן: ⁴⁶ מעקרון ו ימה כל אשר-על-ידי אשדוד ו חצרהן עזה בנוטיה ו חמץיה עד-נהר מצרים והים הנדור¹² ו גבול: ⁴⁸ ו בחר שכיר ו נתיר ו שוכה: ⁴⁹ ו זגה ו קריית-סנה ריא דבר: ⁵⁰ ו עטב ואשתמה וענים: ⁵¹ ו גשן ו חן גולה ערים אחת-עשרה ו חצרהן: ⁵² ארבע ו רומה ו אשען: ⁵³ יונים¹³ ובית-תפומ ואפקה: ⁵⁴ ו חמטה ו קריית ארבע היא חבורון ו צער ערים תשע ו חצרהן: ⁵⁵ מעון | קרמל ו זיף ו יוטה: ⁵⁶ ו יזרעאל ו יקדעם ו זנום: ⁵⁷ היקו גבעה ותמנה ערים עשר ו חצרהן: ⁵⁸ מחול ביט-צור וגדרו: ומערת ו בית-ענوت ולתמן ערים ש ו חצרהן: ⁵⁹ קריית-בעל היא קריית ערים ו הרבה ערים שתמים ו חצרהן: ⁶⁰ בפדר בית הערבה מדין ו סכך: ⁶² והנגבשן ו עיר-ה沽ח ו עון גדי ערים ש ו חצרהן: ⁶³ ואתי-יבוסי יושבי ירושלים לא-יכל¹⁴ בני-יהודה להורי-שם ו ישב היבוסי ואתי-בנין יהודה בירושלים עד היום הזה:

"strong= "c:H1961" x-morph= "He,C:Vqp3ms" lemma= "היה | a= lemma¹¹ 15:4
 "strong= "d:H1366" x-morph= "He,Td:Ncmfa" lemma= "גבול | a= lemma¹² 15:47

"strong= "c:H3241" x-morph= "He,C:Nq" lemma= "נון | a= lemma¹³ 15:53
 "strong= "H3201" x-morph= "He,Vqi3mp" lemma= "וכלו | a= lemma¹⁴ 15:63

Chapter 16

¹ יוציאו הנורל לבני יוסף מירדן ו ריהם למי ו ריהם מזרחה המדבר עליה מיריחו בהר ביה-ישראל: ² ו יצא מבית-ישראל לוזה ו עבר אל-גבול הארכי עטרות: ³ ו ייד-זמה אל-גבול היפולתי עד גבול בית-חיזון תחתון ו עד-צער ו הוי תצאות¹⁵ ימה: ⁴ ייחלו בני-יוסף מנשה ואפרים: ⁵ יהיו גבול ביה-אפרים למשחתם ו יהיו גבול נחלתם מזרחה עטרות ארך עד-בית חיזון: ⁶ יוציא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ו עבר אותו מטבח ינוחה: ⁷ ו ייד-מינוחה עטרות ו נערתה ו פגע ביריהם ו יצא הירדן: ⁸ מטופות ילבן הגבול ימה נמל קנה הין תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני-אפרים למשחתם: ⁹ והערים המבולדות לבני אפרים בתוך נחלת בני-מנשה כל-הערים ו חצרהן: ¹⁰ ולא הווישו את-הכנען היושב בנהר ו ישב הכנעני בקרבת אפרים עד-היום הזה ו יהיו למס-עד:

"strong= "H8444" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms" lemma= "תצאות | a= lemma¹¹ 16:3

Chapter 17

¹ וַיֹּהֶי הַגָּוֹרֵל לְמִנְשָׁה מִنְשָׁה כִּי הָאֲבִי הַגָּלֶעֶד כִּי הָאֲבִי אִישׁ מִלְחָמָה וְיִהְיוּ גָּלֶעֶד וְהַבָּשָׂן:² וַיֹּהֶי לְבָנָי
מִנְשָׁה הַנּוֹתָרִים לְמִשְׁפְּחוֹתָם לְבָנֵי אֲבִיעָזֵר וְלְבָנֵי חִילָק וְלְבָנֵי אֲשֶׁרְיָאֵל וְלְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְלְבָנֵי שְׁמִידָע אֶלְהָה בָּנֵי מִנְשָׁה בְּנֵי מִלְחָמָה
לְמִשְׁפְּחוֹתָם:³ וַיַּעֲלֵף מִקְרָב בְּנֵי מִנְשָׁה לְאַתְּהָוּ לְבָנֵים כִּי אִם־בְּנֹות וְאֶלְהָה שְׁמָמוֹת בְּנֵי מִלְחָמָה וְנוּעה חִילָק מִלְחָמָה
וְתִרְחָא:⁴ וַתִּהְרַבְנָה לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַכְּהָן וּלְפָנֵי הַנּוֹתָרִים לְאָמֵר וְהָזָה צְוָה אֶת־מִשְׁרָה לְתִתְתִּלוּ נְחָלָה בְּתוֹךְ אֶתְנִינָה וַיִּתְנוּ
לָהֶם אֶלְפִּי וְהָזָה מִלְחָמָה בְּתוֹךְ אֶתְנִינָה אֲבִיהֶם:⁵ יוֹפֵל חַבְלִימִנְשָׁה עֲשָׂרָה לְבָנֵי מִרְאֵץ הַגָּלֶעֶד וְהַבָּשָׂן אֲשֶׁר מַעֲבֵר לִירְדָן:⁶ כִּי בְּנֹות מִנְשָׁה מִלְחָמָה
וְמִלְחָמָה בְּתוֹךְ בְּנֵי מִנְשָׁה הַנּוֹתָרִים:⁷ יְהִי גּוֹבֵל־קְנָשָׁה מִאֲשֶׁר הַמִּכְמְתָת אֲשֶׁר עַל־פָּנֵי שָׁם וְהָלָךְ הַגּוֹבֵל אֶל־הַיָּמִין
אֶל־יְשֻׁבּוּ עַל־תְּפֹום:⁸ לְמִנְשָׁה יִהְיֶה אֶרְץ תְּפֹום וְתְּפֹום אֶל־גּוֹבֵל מִנְשָׁה לְבָנֵי אֲפָרִים:⁹ יוֹרֵד הַגּוֹבֵל נְכָבָה לְנְכָבָה לְנְכָבָה לְנְכָבָה
לְאֲפָרִים בְּתוֹךְ עַרְיוֹן מִנְשָׁה מִצְפָּן לְנְכָבָה וְתִרְחָא תְּצָאָתִי הַיָּמָה:¹⁰ נְכָבָה לְאֲפָרִים וְצָפָנָה לְמִנְשָׁה וְיִתְנַסֵּן גָּבוֹל וּבְאָשָׁר יִפְגַּע
מִצְפָּן וּבִשְׁמַרְכָּר מִפְוזָרָה:¹¹ וְהָזָה לְמִנְשָׁה בְּיִשְׁמָרְכָּר וּבְאָשָׁר בְּיִתְשָׁאָן אֶבְנָתָה וּבְלָם וּבְנוּתָה וְאֶתְיִשְׁבָּן דָּאָר וּבְנוּתָה וְיִשְׁבָּן עִזְרָדָר בְּנָתָה
וּיְשֻׁבּוּ תְּעָנָר וּבְנוּתָה וְיִשְׁבּוּ מִגְּדוֹן וּבְנוּתָה שְׁלַשְׁת הַגְּנָפָת:¹² וְלֹא יָכֹל בָּנֵי מִנְשָׁה לְהַזְרִישׁ אֶת־הָעָרִים הָאָלָה וְיִזְאֵל הַכְּנָעָנִי לְשִׁבְטָת אֶרְץ
הָאָלָה:¹³ וְהָזָה כִּי חִזְקָוּ בָנֵי יִשְׁרָאֵל וְתִתְנוּ אֶת־הַכְּנָעָנִי לְמַס וְהַזְרִישׁ לְאָהָרָן:¹⁴ וַיַּדְבְּרוּ בָנֵי יוֹסֵף אֶת־יְהֹוָשָׁעַ לְאָמָר מִדּוֹן נְתַתָּה לְיִנְחָלָה
גּוֹרֵל אֶחָד וְתַחַל אֶחָד וְאַנְתָּן עַמְּרֵב עַד אֲשֶׁר־עַד־כָּה בְּרָכָנוּ יְהֹוָה:¹⁵ וַיֹּאמֶר אֶל־הַיָּם יוֹשָׁע אֶסְעָמָר בְּאֶתְהָלָה אֲתָּה עַל־לָהֶןֶּה יִתְרַחֲרָה וּבְרָאתָתָּה לְרַשְׁם
בָּאֶרְץ הַפְּרִי וְהַרְפָּאים כִּי־אַתְּךָ לְבָנֵי אֶרְץ־יְהֹוָה:¹⁶ וַיֹּאמֶר בָּנֵי יִשְׁרָאֵל וְעַמְּרֵב יְהֹוָה זֶה
בְּבִיתְשָׁאָן וּבְנוּתָה וְיִתְנַסֵּן וְתִרְחָא:¹⁷ וַיֹּאמֶר יוֹשָׁע אֶל־בֵּית יוֹסֵף לְאֲפָרִים וְלְמִנְשָׁה לְאָמָר עַמְּרֵב אֶתְהָלָה וְכַחְדּוֹל לְרַחֲרָה לְאַיְוֹהָה
וּגְלָא אֶחָד:¹⁸ כִּי הָר יִהְוָה־לְרַחֲרָה כִּי־עַזְבָּר הַגְּלָא לְזָהָר כִּי תְּזַקְקָה הַוָּא:⁹

Chapter 18

¹ וַיָּקְהָלָוּ כָּל־עָדָת בְּנֵי־יִשְׁرָאֵל שְׁלָה וַיַּשְׁכִּינוּ שָׁם אֶת־הָאָלָה מוֹעֵד וְהָאָרֶץ נִכְבָּשָׁה לְפָנָיהם:² וַיַּוְתַּרְוּ בָנֵי יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר לְאַחֲלָקָוּ אֶת־נְחָלָתָם
שְׁבָעָה שְׁבָטִים:³ וַיֹּאמֶר יוֹשָׁע אֶל־בָּנֵי יִשְׁרָאֵל עַד־אֶתְנָה אַתְּמָת מִתְרָפִים לְבֹוא לְרַשְׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִתְןָתָה לְכָם וְהָזָה אֶל־הַיָּמִינָה:⁴ הַכְּנָעָנִי
לְכָם שְׁלָשָׁה אֲנָשִׁים לְשִׁבְטָת אֶשְׁלָחָם וְקַנְעָנוֹ וְוַתְּהַלְּכוּ בָּאֶרְץ וְיִכְתְּבוּ אֶת־יְהֹוָשָׁע לְשִׁבְעָה חִלּוּקִים וְהָזָה
וַיַּעֲמֹד עַל־גּוֹבֵל מִנְגָּב וּבֵית יוֹסֵף וַיַּעֲמֹד עַל־גּוֹבֵל מִצְפָּן:⁶ וְאַתָּתָם תִּכְתְּבוּ אֶת־הָאָרֶץ שְׁבָעָה חִלּוּקִים וְהַבָּאָתָם אֶלְיָהָה וְיִרְוַיְתִּי לְכָם גּוֹרֵל פָּה
לְפָנֵי וְהָזָה אֶל־הַיָּמָה:⁷ וְלֹא יָרַחְלָק לְלֹוִיס בְּקָרְבָּלָם כִּי־הַכְּנָתָה וְהָזָה נְחָלָתָה וְגָלְעָד וְתִהְלָכָנוּ בָּאֶרְץ וְיִכְתְּבוּ אֶת־הַלְּבָנָה
וְשֻׁבוּ אֶלְיָהָה אֲשֶׁר־לְרַחֲרָה לְכָם גּוֹרֵל לְפָנֵי וְהָזָה בְּשָׁלָה:⁹ וַיַּלְכְּדוּ הָאָנָשִׁים וְלַעֲבְרוּ בָּאֶרְץ וְיִכְתְּבוּ לְעָרִים לְשִׁבְעָה חִלּוּקִים עַל־סְפָר וּבְאָוֹ
אֶל־יְהֹוָשָׁע אֲלִילְמָחָנָה שְׁלָה:¹⁰ וַיַּשְׁלַׁחְלָק לְהָם יוֹשָׁע גּוֹרֵל בְּשָׁלָה לְפָנֵי וְהָזָה וְיִתְהַלְּכוּ בְּיִשְׁרָאֵל כְּמֹחְלָקָתָם:¹¹ וַיַּעֲלֵל
גּוֹרֵל מִבְּנֵי־בְּנֵי־יִשְׁרָאֵל לְמִשְׁפְּחוֹתָם וְצָאָה גּוֹרֵל בְּשָׁלָה לְפָנֵי וְהָזָה וְיִתְהַלְּכוּ בְּיִשְׁרָאֵל כְּמֹחְלָקָתָם
אֶל־כְּתָף יִרְחָוֹן מִצְפָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּהָר יְמִינָה וְקַיְמָה וְיִתְהַלְּכוּ בְּיִשְׁרָאֵל כְּמֹחְלָקָתָם:¹³ וְהָזָה
הַגּוֹרֵל עַטְרוֹת אֶקְרָר עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּבִיטִיחָרָן תְּחִתָּן:¹⁴ וְתַאֲרֵר הַגּוֹרֵל וְנַסְבֵּט לְפָאָתָם נְגַבָּה מִן־הַהָרָה אֲשֶׁר־עַל־פָּנֵי בִּיטִיחָרָן נְגַבָּה
וְקַיְמָה תְּצָאָתָיו אֶל־קִרְתִּיבָעֵל הַיָּה קָרִית יְהָרָה עַרְבִּים וְזָהָר כְּרִיתִית יְהָרָה וְזָהָר
אֶל־מְעֵן מִגְּפָתָה:¹⁶ וַיַּוְתַּרְוּ גּוֹרֵל אֶל־קִצָּה הָרָה אֲשֶׁר־עַל־פָּנֵי גִּזְבָּה וְיִרְדֵּן
עַל־רֶגֶל וְזָהָר מִצְפָּן וְזָהָר עַיְנָה אֲשֶׁר־לְרַחֲרָה וְזָהָר אֲבָנָה:¹⁸ עַבְרָא־אֶל־כְּתָף הַיָּרֵן נְגַבָּה
אֶל־יְהֹוָשָׁע וְיִדְבְּרוּ לְבָנֵי יִשְׁרָאֵל תְּצָאָתָיו מִדְבָּר:¹⁹ וְעַבְרָא־אֶל־כְּתָף
זָהָר וְיִתְהַלְּכוּ בְּיִשְׁרָאֵל אֶל־מִזְבֵּחַ בְּיִת־חֶלְבָה זָהָר וְיִתְהַלְּכוּ בְּיִשְׁרָאֵל
זָהָר גִּזְבָּה וְיִתְהַלְּכוּ בְּיִשְׁרָאֵל אֶל־מִזְבֵּחַ בְּיִת־חֶלְבָה זָהָר וְיִתְהַלְּכוּ בְּיִשְׁרָאֵל
לְמִשְׁפְּחוֹתָם יְרִיחָוֹן וְבִיטִיחָרָן וְעַמְקָה קְצִיחָה:²² וְבִיטִיחָרָן וְזָהָר
עַרְבִּים שְׁתִים־עַשְׂרָה וְחַצְרִיחָה:²⁵ גַּבְעָן וְהַרְמָה וּבְאָרָה:²³ וְבִיטִיחָרָן וְזָהָר
עַרְבִּים שְׁתִים־עַשְׂרָה וְחַצְרִיחָה:²⁶ וְהַמִּצְפָּה וְהַכְּפִירָה וְעַפְרָה:²⁴ כְּפָר הַעֲמָנִי וְהַעֲמָנִי
וְרֹשֶׁלֶם גַּבְעָת קְרִית עַרְבִּים אַרְבָּעָה עַשְׂרָה וְחַצְרִיחָה:²⁸ וְצָלָע הַאַלְפָן וְהַיְבּוֹסִי הַיָּה

¹¹ וְהָזָה 18:12 וְהָזָה | lemma = "הָזָה" | strong = "c:H1961" x-morph = "He,C:Vqq3ms"

¹² וְהָזָה 18:14 וְהָזָה | lemma = "הָזָה" | strong = "c:H1961" x-morph = "He,C:Vqq3ms"

¹³ וְהָזָה 18:19 וְהָזָה | lemma = "הָזָה" | strong = "c:H1961" x-morph = "He,C:Vqq3ms"

¹⁴ וְהָזָה 18:19 תְּצָאָתָיו | lemma = "תְּצָאָתָה" | strong = "H8444" x-morph = "He,Ncfpc:Sp3ms"

¹⁵ וְהָזָה 18:24 העמָנה | lemma = "כְּפָר הַעֲמָנִה" | strong = "H3726" x-morph = "He,Np"

שלש עשרה: ⁵ולבני קהת הנוטרים ממשוחת מטה אפרים וממטה־ך ומחזי מטה מנשה בגזרל ערים עשר: ⁶ולבני גרשון ממשוחת מטה־יששכר וממטה־אשׁר וממטה־נפתלי מוחזי מטה מנשה בבשן בגזרל ערים שלש עשרה: ⁷לבני מירי למשוחת מטה ראווי וממטה־גד וממטה זבולון ערים שתיים עשרה: ⁸ויתנו בני־ישראל ללוּם את־הערים האלה ואת־מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד־משה בגזרל: ⁹ויתנו מטה בני־הזה וממטה בני־emuן את־הערים האלה אשר־יקרא את־הן בשם: ¹⁰ויהי לבני אהרן ממשוחות הקהתי מבני לוּן כי להם היה הגזרל ריאשו: ¹¹ויתנו להם את־קירות ארבע אבו העוקן היא תברון בהר והזה ואת־מגרשיה ¹²ואת־שרה העיר ואת־חצריה נתנו לכלב בני־פנה באחוות: ¹³ולבני | אהרן הכהן נתנו את־עיר מקהלת הרצח את־חברון ואת־מגרשיה ואת־תבור ואת־מגרשיה: ¹⁴את־יתיר ואת־מגרשיה ואת־אשׁטמע ואת־מגרשיה: ¹⁵את־חילן ואת־מגרשיה ואת־דביר ואת־מגרשיה: ¹⁶ואת־עין ואת־מגרשיה ואת־ייטה ואת־מגרשיה ערים תשע שמי השבטים האלה: ¹⁷וממטה בנימן את־בבנון ואת־מגרשיה ¹⁸את־ענתות ואת־מגרשיה ואת־עלמון ואת־מגרשיה ערים ארבע: ¹⁹כל־עיר בני־אהרן הכהנים שלש־עשרה ערים ומגרשיה: ²⁰ולמשוחות בני־קהת הלוּם הנוטרים מבני קהת ויהי עיר גורלם מפעה אפרים: ²¹ויתנו להם את־עיר מקהלת הרצח ואת־שם ומגרשיה ערים ארבע: ²²ואת־קצאים ואת־מגרשיה ואת־בֵית חורן ואת־מגרשיה ערים ארבע: ²³וממטה־ך את־אלתקה ואת־מגרשיה את־גבתון ואת־מגרשיה: ²⁴את־אלון ואת־מגרשיה ואת־גדרון ואת־מגרשיה: ²⁵וממחזיות מטה מנשה את־תעניר ואת־מגרשיה ואת־תירםון ואת־מגרשיה ערים שתיים: ²⁶כל־עיר עשר ומגרשיה למשוחות בני־קהת הנוטרים: ²⁷ולבני גרשון מפשחת הלוּם מחזי מטה מנשה את־עיר מקהלת הרצח את־גאלן ²⁸בבשן ואת־מגרשיה ואת־בשתרה ואת־מגרשיה ערים שתיים: ²⁹את־ירמות ואת־מגרשיה את־דבירת ואת־מגרשיה: ³⁰וממטה אשר את־משאל ואת־מגרשיה את־עבדון ואת־מגרשיה: ³¹את־חילקן ואת־מגרשיה ואת־תרכוב ואת־מגרשיה ערים ארבע: ³²וממטה נפתלי את־עיר | מקהלת הרצח את־קוזש בגליל ואת־מגרשיה עיר ומגרשיה: ³³ולmeshochot בני־מוריה הלוּם הנוטרים מעת מטה ואת־מגרשיה ערים שלש: ³⁴כל־עיר הגרשני למשוחתם שלש־עשרה עיר ומגרשיה כל־ענין גנים ואת־מגרשיה ערים ארבע: ³⁵את־יקנעם ואת־מגרשיה את־יקורתה ואת־מגרשיה ערים ארבע: ³⁶זוקלן את־יקנעם ואת־מגרשיה ואת־ייצה ואת־מגרשיה: ³⁷את־קוזמות ואת־מגרשיה ואת־מיפעת ואת־מגרשיה ערים ארבע: ³⁸וממטה־ך את־בצער ואת־מגרשיה ואת־מגשינה ואת־מגשינה: ³⁹את־חישובן ואת־מגרשיה את־יעזר ואת־מגרשיה כל־ענין ארבע: ⁴⁰כל־הערים לבני מירי למשוחתם הנוטרים מפשחות הלוּם וייהי גורלם ערים שתיים עשרה: ⁴¹כל עיר הלוּם בתווך או חוץ בני־ישראל ערים ארבעים ושמונה ומגרשיה: ⁴²תהיינה הערים האלה עיר ומגרשיה סביבתיה כן לכל־הערים האלה: ⁴³ויתן יהוה לישראל את־כל־הארץ אשר נשבע למתת לאבותם וירשו ושבו בה: ⁴⁴וינוח יהוה להם מס'בב בכל אשר־נשבע לאבותם ולא־עמד איש בפניהם אכל־איוביהם את כל־איוביהם נתן יהוה בידם: ⁴⁵לא נפלו דבר הטוב אשר־דיבר יהוה אל־בֵית ישראל הכל בא:

"strong= "H1474" x-morph= "He,Np|lemma= גולן" 21:27 ¹¹

Chapter 22

¹וזכר יהושע לראובני ולגדי ולחזי מטה מנשה: ²ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל־אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי כל־אשר־צינו את־כם: ³לא־זובתם את־אחיםיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את־ים־שברת מצות יהוה אלהיכם: ⁴ועתה הנהם יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכם לאחיכם אל־ארץ אחותיכם אשר | נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן: ⁵כך | שמרו מאי לעשות את־המצוна ואת־התורה אשר צוה אתכם משה עבד־יהוה? ⁶אהבה את־יהוה בכל־דריכו ולשמר מצותיו ולזכרכו ולבבכם ולבבךם ובכל־נפשכם: ⁷ונברכם יהושע ושלחם וילכו אל־אחיםיכם ולחזי | שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם־אחיםיכם בערב ¹¹ הירדן ימה גם כי שלחם יהושע אל־אחיםיכם ונברכם: ⁸ויאמר אליהם לאמרם בנכסיים ובבים שובו אל־אחיםיכם ובמקרה רב־מאל בכסף ובזבוב ובונחת ובברזל ובשלמות הרבה מאי חלקו של־לא־אחיםיכם עס־אחיםיכם: ⁹וישבו ולכו בניראובן ובניריך וחזי | שבט המנשה מאי בני ישראל משלה אשר בארכינגן למלכת אל־ארץ הגלעד אל־ארץ אחותם אשר נאחזתם על־פי יהוה ביד־משה: ¹⁰ויבאו אל־גילדות הירדן אשר בארץ כנען ובני־ניראובן ובניריך וחזי שבט המנשה שם צובת על־הירדן מזבח גדול למראה: ¹¹וישמעו בני־ישראל לאמר הנה בנו בניראובן ובניריך וחזי שבט המנשה את־הזבח אל־מוֹעֵד ארץ כנען אל־גילדות הירדן אל־ עבר בני־ישראל: ¹²וישמעו בני־ישראל ויקחלו כל־עדת בני־ישראל שלאלה לעלות עליהם לצבאת ¹³וישלחו בני־ישראל אל־בניראובן ואל־בניריך ואל־חזי שבט־מנשה אל־ארץ הגלעד ואל־חזי שבט־מנשה אל־ארץ הגלעד ויזברו מזבחם אתם אמר: ¹⁶כה אמרו כל | עדת יהוה פֶרְעָז אשר לא־הטהרנו מטה מנשה עד היום הזה אשר מעלהם באלהי ישראל לשוב הום מתחמי יהוה בברנותכם لكم מזבחם למדכם הום ביום ביהוה: ¹⁷המעטלנו את־ען פֶרְעָז אשר לא־הטהרנו מטה מנשה עד היום הזה ויהי הנגף בעדך יהוה: ¹⁸וatoms נשכנו בזבוב הום מאחמי יהוה בברנותכם יתנו מהר אמ־חמי יהוה והוא אהתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל־כל־עדת ישראל וקצז: ¹⁹ואר אמ־טמאה ארץ אחותיכם עברו لكم אל־ארץ אחותך יהוה אשר שכך־שם משכן ורוה והאחו בתוכנו וביהוה אל־תמרדו ואתנו אל־תמרדו בברנותכם لكم מזבח מלעדי מזבח יהוה אלהינו: ²⁰הלוּא עכן בזבוב קעל מעל בחרם ועל־כל־עדת ישראל לשוב היה קצז והוא איש אחד לא גוע בעוננו: ²¹ויבאו בני־ניראובן ובניריך וחזי שבט המנשה

וַיֹּדְבָּרוּ אֶת־רַאשֵּׂי אֲלֹפִי יִשְׂرָאֵל | אֱלֹהִים | וַיֹּהֶה אֵל | אֱלֹהִים | וַיֹּהֶה הָאָזָעָם | וְיֶדְעָתָא אָסִיבָמַרְדַּע אָסִיבָמַעַל בְּיַהְוָה |
אַל־חַטָּשֵׁוּנַע הַיּוֹם הַזֶּה: 23 לבונת לנו מזבח לשוב מאחרני והוה ואפס־לה עולות עליו עולה ומונחה ואפס־לה שנות עללו זקי נטלים יהוה והוא
בקש: 24 ואפס־לה מדרג מזבח לאמר מזבח לאמר מזבח בבנינו ואמרנו בזבוס לבנינו לאמר מה־לֵס ולייהוה אלהו ישראל: 25 וגבול גנט־לה הוה
ביןנו ובניכם בני־יראובן ובניכך את־ירדן איז־לֵס חלק ביהוה והשביתו בניכם את־בנינו לבתיהם וראי את־יהוה: 26 וכן אמר נעשה־הנהא לנו
לבונת את־המזבח לא לעזה ולא לבב: 27 כי עד הוא בנינו ובניכם ובון דורותינו אחרינו לעבד את־הعبدת יהוה לפניו בעולתוינו ובזכותו
ובשלמוינו ולא־יאמרו בניכם מחר לבנינו ויהוה קי־יאמרו אליינו ואל־דורתינו מחר ואפרנו ראו את־תבנין: 28
מזבח יהוה אשר־עשנו אבותינו לא לעזה ולא לבב כי־עד הוא בנינו ובניכם: 29 חילילה לנו מפנו למלך ביהוה ולשוב היום מאחרני והוה
לבונת מזבח לעזה למונחה ולזבח מלבד יהוה אלהינו אשר לפנו משכננו: 30 וישמע פונחס הכהן ונשיאי העדה ורק־ישראל ואב־בנ־יראובן
אשר את־הדברים אשר דברנו בני־יראובן ובניכך ומונה וויטה ויטב בעיניהם: 31 וכן אמר פונחס ב־אל־עוז הכהן אל־בנ־יראובן
ואל־בנ־יראובן ואל־בנ־יראובן | ידענו כירבתוכנו יהוה אשר לא־מעלטם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את־בנינו ישראל מיד יתהה: 32 ויישב
בנ־יראובן ב־אל־עוז הכהן | והנשיאים מאת־יראובן ומאות־יראובן אל־ארץ הנעל עד־אברהם הנבון ישבו ואותם דבר: 33 וייטב
הדבר בעני בון ישראל וייבכו אלהים בון ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחות את־הארץ אשר בון־יראובן ובניכך ישבים בה:
34 ויקראו בון־יראובן ובניכך למזבח כי עד הוא בנינו כי יהוה האלהים: 35

7:22 **עִבָּר | 11/22 מער | m:H5676 x-morph= "He,R:NcMSC" lemma="עִבָּר" strong="m:H5676">**

Chapter 23

1 יהוי מיניהם ורביהם אחרי אשר־הניחס יהוה לישראל מקל־אייביהם מסכיב ויהושע זקן בא ביהם: 2 כי־הנה יהושע לכל־ישראל לזרקנו ולראשו
ולשפטו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי ביהם: 3 אתהם ראיתם את כל־אשר עשה יהוה אלהים לכל־הנוגים האלה מפניהם כי
יהוה אלהים הוא הנולח لكم: 4 רואו הפולטי לכם את־הנוגים הנשארים האלה בנהcola לשכחים מיר־ירדן וכלהוגים אשר הכלותי והם
הגודל מבוּא השם: 5 ויהוה אלהים הוא יהודם מפניהם והוציא/am אתם מלפנים וירושתם את־ארצם כאשר דבר יהוה אלהים لكم:
6 חזקתם מאד לשכו ולעשות את כל־הכתוב בספר תורת משה לבaltı سور־ממן ימיון ושמאול: 7 לבلت־יבוא בגוּים האלה הנשארים
ה האלה אתכם ובהם אלהים לא־שכירו וואה תשבינו ולא תעבורם ולא תשתחוו להם: 8 אם־ביהוה אלהים תדקקו כאשר עשitem עד
היום הזה: 9 יוּרְשׁ יהוה מפניהם גוּים גדיים ועצמיים ואתם לא־עמדו איש בפניהם עד היום הזה: 10 איש־אחד מכם ירגד־אל־כָּרְבַּן כי | יהוה
אל־הוּם הוא הנולח لكم כאשר דבר لكم: 11 גונשמרתם מזבם לנפשתיכם לא־הבה את־יהוה אלהים: 12 כי | אם־שוב תשבו ודבקתם
בגווים האלה הנשארים האלה אתכם והתחנתם בהםם ובאתם בהםם ובכם: 13 ידוּן תַּזְעַזְעָן כי לא יסימ' יהוה אלהים להוּניש
את־הנוגים האלה מלפנים והוּן לכם לפל וلومוקש ולשפט בצדיכם וצנינם בעיניכם עד־אבdom מועל האדמה הטובה הזאת אשר נתן
לכם יהוה אלהים: 14 והנה אנטיכי הולך־היום בזרור כל־הארץ וידעתם בכל־לבבכם ובכל־נפשכם כי לא־גנול דבר אחד מכל־הדברים
הטובים אשר דבר יהוה אלהים עליהם הכל־באו לוּם לא־גנול מפנו דבר אחד: 15 יהוה כארש־בְּאֶל־קְדֹם הַתּוּב אשר דבר יהוה
אל־הוּם אל־הוּם כָּנְבָא יהוה עלייכם את כל־הקדבר הרע עד־הشمיך אוטכם מועל קאדמה התובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים:
16 בערכם את־ברית יהוה אלהים אשר צעה אנטיכם והלכמתם עבדיכם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם ותריה אף־יהוה בכם ואבדתם
מהירה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם: 9

Chapter 24

1 יאָסַף יהושע את־כל־שבתו וישראל שכמה ויהרא לא־זקנו ישראל ולראשו ולשפטו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: 2 ייאמר יהושע
אל־כל־העם כה־אמיר יהוה אלהי ישראל ב עבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרה אבי אברםوابי נחור ויעבדו אלהים אחרים: 3 ואכח
את־אביכם את־אברהם מעבר הנהר ואוּלך אוטם בכל־ארץ כנען וארבה 11 את־זרע ואנתנו צחק: 4 ואtan ליצחק את־יעקב ואת־עשו
ואtan לעשו את־ההר שער לרשת אותו ויעקב ובנייו ירדו מצרים: 5 יאשר־לך את־משה ואת־הארון ואנגל את־מצרים כאשר עשיתי בקרבו ואחר
הוואטי אתכם: 6 ואוציא את־אבותיכם ממצרים ותבוא המים וירדו מצרים אחרי ברכוב ובפרושים ימס־סוף: 7 יעצeken אל־יהוה
ונשם מאפל ביניים | ובין המצרים ובא עלי אתרים ייכוח ותראהינה עיניכם את־אשר־עשתי למצרים ותשבו במדבר ימים ורבעים:
8 אבא־י 12 אתכם אל־ארץ האמור היושב ב עבר הירדן וילחמו אתכם ואtan אוטם במדבר ימים ורבעים מפניכם: 9 יוקם בלא
ברצפורה מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויהרא לבלעם גובי־ער לקל אתכם: 10 ולא אכתי לשכע בלעם ויברע ברוך אתכם ואכל
אתכם מיד: 11 ותעבונת את־ירדן ותנgeo אל־ירוחם וילחמו בכם בעלי־ירוחם האמוני והפרומי והכני ותוכבש החוי והיבוטי ואtan
אתכם בזיכם: 12 יאשר־לפניכם את־הצרעה ותירחש אוטם מפניהם שנ מלכי האמור לא בחרבן ולא בקשתה: 13 ואtan לכם ארץ | אשר
לא־יגעת בה וערים אשר לא־בנינוthem ותשבו בהם קרנים ויתים אשר לא־אנט usurם אתם אקלים: 14 ועטה יראו את־יהוה ויעבדו את־תפקידים
ונבאות והסרו את־אליהם אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים וعبدו את־יהוה: 15 ואם רע בעיניכם לעבד את־יהוה בחרוב לכם

היום את־מי תעבדו אם את־אללים אשר־עבדו אבותיכם אשר בעבר¹³ הנמר ואם את־אללה האמור אשר אתם ישבים בארץם ואני נعبد את־יהוָה פ' ¹⁶ וען העם ויאמר חיליה לנו מזב את־יהוָה לעבד אלהים אחרים: ¹⁷ כי יונת אללינו הוא המעלה אתנו ואת־אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעיננו את־האות הגדלות האלה וישרנו בכל־דור אשר הלכנו בה ובכל־הימים אשר עברנו בקרבם: ¹⁸ ויגרש יהוה את־כל־העמים ואת־האמוריו ישב הארץ מפנינו גם־אנחנו נعبد את־יהוָה כי־הוא אלהינו: ¹⁹ ויאמר יהושע אל־העם לא תוכלו לעבד את־יהוָה כי־אללים קדשים הוא אל־קנאו הוא לא־ישראל לפשעם ולחתוטים: ²⁰ כי תעaben את־יהוָה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר־הייטב לכם: ²¹ ויאמר העם אלהוּ שׂע לא כי את־יהוָה נعبد: ²² ויאמר יהושע ועבדתם אלהים אתם בכם כי־אתם בחרתם לכם את־יהוָה לעבד אותו ויאמרו עדים: ²³ ועתה הסירו את־אללה הנכער אשר בקרבכם והטוו את־לבכם אלהוּ ישראל: ²⁴ ויאמרו העם אלהוּ שׂע את־יהוָה אל־הןנו נعبد ובoklyn נשמע: ²⁵ ויכרת יהושע ברית לעם ביתם ההוא וישם לו תק ומשפט בשכם: ²⁶ ויכתב יהושע את־הדברים האלה בספר תורת אללים ויקח ابن גודלה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: ²⁷ ויאמר יהושע אל־כל־העם הנה האנו הראנו תהיה־בנו לעזה כיריה שקרה את כל־ארכני יהוה אשר דבר עמו והיתה בכם לעזה פריתכחשון באלהיכם: ²⁸ וישלח יהושע את־העם איש לנחלתו פ' ²⁹ יהוָה אמר הדברים האלה וימת יהושע ברגעון עבד יהוה ברמאה ועשר שנים: ³⁰ ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת־טרוח אשר בהר־אפרים מצפון להר־געש: ³¹ ויעבד ישראל את־עצמותו סוף יהושע וכל | וכי הנקנים אשר הארכנו ימים אחרני יהושע ואשר ידענו את כל־מעשה וזה אשר עשה לישראל: ³² ואת־עצמותו סוף אשר־העלן בני־ישראל | מפאריהם קברו בשכם בחלוקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני־חמור אב־ישכם במאה קשיטה ורין לבני־יוסף נחלתו: ³³ ואל־עזר בן־ארכן מות ויקברנו אותו בגבעת פונחס בנו אשר נמתלו בהר אפרים:

11/24:3 וארב | lemma = רבעה "c:H7235a" x-morph= "He,C:Vhw1cs" 12/24:8 אבאה | lemma = בוא "c:H0935" x-morph= "He,C:Vhw1cs:Sh" 13/24:15 מעבר | lemma = עבר "m:H5676" x-morph= "He,R:Ncmsc"

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community